

ГАЛУЗЕВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

УДК 346.26

Р. О. ДЕНИСОВА,
кандидат юридичних наук, доцент кафедри господарського права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПОВНОВАЖЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ КОМЕРЦІЙНОГО НАЙМЕНУВАННЯ

У статті розглянуто основні проблеми, що виникають при реалізації права на комерційне найменування. Проведено аналіз змісту права на комерційне найменування, зроблено висновки про момент його виникнення, суб'єктний склад, умови надання правової охорони.

Ключові слова: комерційне найменування, найменування юридичної особи, права суб'єктів господарювання на комерційне найменування.

Постановка проблеми. Поглиблення суспільного поділу праці, глобалізація економіки та постіндустріальні перетворення у розвинених країнах підвищують роль та значення засобів індивідуалізації суб'єктів господарювання. В Україні на сьогодні комерційне найменування (КН) є одним із найбільш невизначених об'єктів інтелектуальної власності, а питання щодо його правової охорони та захисту й досі не знайшли адекватного нормативного врегулювання через відсутність спеціального закону. Такий стан правового регулювання не може не відбиватися на можливостях суб'єктів господарювання реалізувати свої права щодо використання КН.

Метою роботи є з'ясування основних проблем, що виникають при реалізації права на комерційне найменування. Для досягнення означеної мети поставлені такі завдання: 1) провести аналіз змісту права на комерційне найменування, 2) зробити висновки про момент його виникнення, суб'єктний склад, умови надання правової охорони.

Об'єктом дослідження є зміст права на комерційне найменування. Предметом дослідження є безпосередньо аналіз правових проблем, що виникають при реалізації суб'єктами господарювання права на комерційне найменування.

Аналіз останніх досліджень свідчить про те, що в теперішній час серед юристів майже не існує суперечностей щодо визначення сутності КН, хоча значна частина науковців раніше ототожнювала поняття КН з найменуванням юридичної особи [1, с. 433–435; 2, с. 62, 799; 3, с. 799]. На жаль, серед учених-економістів подекуди такої чіткої визначеності немає [4]. Аналізу відмінностей між найменуванням юридичної особи та КН присвячено достатньо наукових досліджень [4; 5], результати яких доводять, що вказані поняття виконують різні функції і до них висуваються різні вимоги, зокрема: щодо обов'язку мати найменування; суб'єктів, які можуть мати найменування;

необхідності реєстрації; моменту виникнення права на найменування; умов надання правової охорони; можливості використання однакового найменування кількома суб'єктами господарювання; можливості відчуження. При цьому дослідники відмічали недостатність і суперечність нормативного регулювання майже по всіх вказаних вище аспектах. У законодавстві до сих пір не визначено як узагалі самого поняття КН, так і не встановлено будь-яких вимог до його структури, на відміну від найменування юридичної особи, вимоги до написання якого нормативно окреслені [6].

Статтею 489 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) [7] встановлено лише загальні критерії надання КН правової охорони, а саме: наявність розрізняльного характеру КН, тобто можливість внаслідок його використання розрізнити одну особу з-поміж інших; відсутність оманливості КН, тобто неможливість унаслідок його використання введення в оману щодо справжньої діяльності особи, якій належить таке КН. Господарський кодекс України (далі – ГК України) [8] у ч. 3 ст. 33 також встановлює, що використання у КН власного імені громадянина є правомірним, якщо до власного імені додається будь-який відмітний елемент, що виключає змішування з діяльністю іншого суб'єкта господарювання. Правда, у відношенні громадян-підприємців положення ГК України можна трактувати по-різному. Згідно з п. 1 ст. 159 ГК України громадянин-підприємець має право заявити як КН своє прізвище або ім'я. Зі змісту зазначеної норми незрозуміло, чи може він використовувати інше найменування, тобто не своє ім'я або прізвище, в якості комерційного? З огляду на принцип рівності прав суб'єктів підприємницької діяльності, закріплений у п. 1 ст. 47 ГК України, ст. 51 ЦК України, учені-юристи схилиються до позитивної відповіді на дане питання [5].

Спробу визначити поняття «комерційне найменування» зробили законодавці. Так, 17 лютого 2004 р. Верховна Рада прийняла у першому читанні Закон «Про внесення змін у Господарський кодекс України» (№ 4445), в якому КН визначається як «буквене або словесне визначення суб'єкта господарювання, що виконує функції його індивідуалізації (розрізнення в підприємницькій діяльності)». Убачається, що більш адекватно щодо призначення комерційного найменування висловилася О. Кібенко, справедливо вказавши, що воно служить для індивідуалізації певного бізнесу, а не самої юридичної особи або її товарів (послуг). Індивідуалізується підприємницька або інша діяльність, яка здійснюється у визначеному місці, з використанням певного цілісного майнового комплексу, технологій, матеріалів або сировини, для якої можуть бути характерні певна якість товарів (робіт, послуг), культура виробництва або обслуговування, кваліфікований найманий персонал та ін. [5]. На цю позицію пристає і В. Голофаєв, який під КН пропонує розуміти самостійний засіб індивідуалізації, що служить для додаткового вирізнення суб'єкта господарювання шляхом індивідуалізації його майна (наприклад, магазину чи підприємства) [9, с. 92].

Таким чином, КН використовується у двох цілях: 1) для того щоб показати, якою саме підприємницькою діяльністю займається особа; 2) для можливості продати дане найменування разом із продажем бізнесу.

Ще одна важлива функція КН, яка широко використовується за кордоном і не набула втілення у кодексах, – можливість надання права на використання КН іншими особами, що здійснюється, як правило, шляхом укладання договору франчайзингу (комерційної концесії). Однак в українському законодавстві не передбачена можли-

вість надання права на використання КН іншим особам (як це передбачено, наприклад, у ст. 1027 ЦК РФ) [10].

Як зауважувалось вище, структура КН завжди розглядалась поверхово, хоча це питання має велике значення для захисту прав на цей об'єкт, особливо при зіткненні прав на КН та знаки для товарів і послуг. Питання визначення складу КН віднесено до компетенції суду та має вирішуватись ним відповідно до чинного законодавства та на підставі наявних у справі доказів [11]. Однак, на підставі яких доказів та на підставі якого законодавства, якщо не існує спеціального закону щодо КН, – залишається незрозумілим.

Практикою діяльності судових експертів вироблено підхід до визначення складу КН [12]. Вважається, що кожне КН має внутрішню будову, що складається з двох частин – корпусу і додатка. Перша частина містить вказівку на організаційно-правову форму підприємства, його тип і предмет діяльності, а в деяких випадках – й інші характеристики. Друга (її можна назвати розпізнавальна) частина ділиться на обов'язкові й факультативні додавання. Обов'язковим додаванням є спеціальне найменування (умовне словесне позначення, власне ім'я, географічна назва тощо) підприємства, його номер або інше позначення, необхідне для відмінності одних підприємств від інших. Інші додавання на кшталт «універсальний», «центральний» тощо є факультативними і можуть не використовуватися. Виходячи з положень ст. 159 ГК України, КН можуть бути повними та скороченими. Однак ані ГК України, ані ЦК України не визначають, які КН є повними, а які – скороченими. Крім того, КН може не збігатися з найменуванням юридичної особи. Наочний приклад багатоваріантності КН суб'єкта господарювання наводиться нижче. Словосполучення «Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія “Фактор”» є повним найменуванням юридичної особи, а її КН може бути: повне найменування – «Товариство з обмеженою відповідальністю «Юридична компанія “Фактор”», вказівка на вид чи напрям діяльності та власна назва – «Юридична компанія “Фактор”», скорочене найменування – «ТОВ “Фактор”», лише власна назва – «Фактор» або взагалі КН буде повністю відрізнитись від найменування юридичної особи.

Невирішеним наразі лишається і питання, чи може суб'єкт господарювання мати кілька КН. Підтримуючи концепцію індивідуалізації бізнесу, а не самого суб'єкта господарювання, треба дати позитивну відповідь. Дійсно, суб'єкт господарювання може вести свою діяльність у різних сферах, а отже, і використовувати відповідні КН. Так, Товариство з обмеженою відповідальністю «Авангард» може мати декілька КН, наприклад «Авангард-буд» та «Авангард-тур».

Іншим важливим питанням, яке по-різному вирішується у ЦК України та ГК України, є коло суб'єктів, яким можуть належати права інтелектуальної власності на КН. Частиною 1 ст. 159 ЦК України визначено, що суб'єкт господарювання – юридична особа або громадянин-підприємець може мати КН. Поняття суб'єктів господарювання міститься у ст. 55 ГК України, якими є, зокрема: господарські організації, тобто юридичні особи, створені відповідно до ЦК України, державні, комунальні та інші підприємства, створені відповідно до ГК України, а також інші юридичні особи, які здійснюють господарську діяльність та зареєстровані в установленому законом порядку. Тобто за ГК України можливість (право) юридичної особи мати КН не залежить від того, здійснює така особа підприємницьку діяльність чи займається не-

комерційною господарською діяльністю. Указана позиція категорично не поділяється деякими вченими-цивілістами. По-перше, настійливо відстоюється позиція стосовно того, що право на КН має належати тільки юридичним особам [13, с. 4], по-друге, вказується, що воно має належати тільки комерційним юридичним особам [14]. Подібне тлумачення суб'єктного складу носіїв права на КН не знайшло свого широкого застосування на практиці, оскільки суди розглядають спори щодо захисту прав осіб й у випадках, коли ці особи не є суб'єктами підприємницької діяльності [15].

Право на КН є чинним з моменту першого використання та охороняється без обов'язкового подання заявки на нього чи його реєстрації і незалежно від того, є чи не є комерційне найменування частиною торговельної марки (ч. 2 ст. 489 ЦК України). Убачається, що встановлення правил щодо реєстраційного порядку виникнення прав на КН сприяло б: 1) визначенню моменту виникнення права на КН з моменту реєстрації; 2) визначенню пріоритету на використання комерційного найменування за датою подачі заявки на реєстрацію; 3) спрощенню та систематизації контролю за змістом комерційного найменування для запобігання використанню тотожних найменувань або таких, які можуть увести в оману споживача. Однак ст. 8 Паризької конвенції [20] встановлено, що фірмове найменування охороняється в усіх країнах ЄС без обов'язкового подання заявки чи реєстрації і незалежно від того, чи є воно частиною товарного знака. Це означає, що Україна не вправі вимагати подання заявки або реєстрації іноземного комерційного найменування, навіть якщо така реєстрація обов'язкова в країні походження і навіть якщо реєстрація стане підставою виникнення права на національне комерційне найменування. Можливо, саме з огляду на ці обставини, які спричинять дисбаланс між національними та іноземними комерційними найменуваннями, досі серйозно не розглядалась проблема введення обов'язкової державної реєстрації комерційних найменувань.

Використанням КН не є реєстрація юридичної чи фізичної особи-підприємця, адже не є підставою вважати, що дана особа веде господарську діяльність та використовує комерційне [16].

Не можна погодитися з тим, що використанням КН є укладання угод суб'єктом господарювання та його інші юридичні дії [17, с. 531]. Адже такі дії суб'єкт господарювання здійснює під своїм найменуванням як юридичної особи або прізвищем, якщо він є фізичною особою. У контексті даного питання треба наголосити, що найменування юридичної особи слугує ідентифікації конкретного суб'єкта господарювання у відносинах з державою в особі її органів та третіми особами – суб'єктами господарювання, а також споживачами. КН у першу чергу ідентифікує суб'єкта господарювання (точніше – його бізнес) у його відносинах зі споживачем товарів (послуг) та формує в останнього взаємозв'язок між якістю продукту та його виробником.

Законодавством та судовою практикою України не встановлені вимоги щодо мінімального використання комерційного найменування для надання йому правової охорони, натомість такі вимоги вироблені судовою практикою європейських країн [18].

Висновком з вищенаведеного є те, що реалізація прав суб'єктами господарювання на КН потребує спеціального нормативного регулювання на рівні закону, в якому необхідно перш за все визначити: 1) поняття «комерційне найменування»; 2) суб'єктний склад осіб, які мають право на КН; 3) момент виникнення права на КН,

указавши які саме дії (в якому обсязі) визнаються першим його використанням; 4) характер і порядок реєстрації КН; 5) способи і порядок відчуження права на КН; 6) підстави припинення права на КН.

ЛІТЕРАТУРА

1. Цивільне право України: Академічний курс : підручник : у 2 т. Т. 1 : Загальна частина / за заг. ред. Я. М. Шевченко. – К. : Ін Юре, 2003. – 520 с.
2. Цивільний кодекс України: Коментар / за ред. Є. О. Харитонова, О. М. Калітенко. – Х. : Одіссей, 2003. – 856 с.
3. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України : у 2 т. / за відп. ред. О. В. Дзери (кер. авт. кол.), Н. С. Кузнєцової, В. В. Луця. – К. : Юрінком Інтер, 2005. – Т. I. – 832 с.
4. Базилевич В. Д. Інтелектуальна власність [Електронний ресурс] / В. Д. Базилевич. – К. : Знання, 2006. – 431 с. – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/16790422/ekonomika/zasobi_individualizatsiyi_skladova_intelektualnoyi_vlasnosti.
5. Тверезенко О. Проблемні аспекти використання комерційних найменувань [Електронний ресурс] / О. Тверезенко. – Режим доступу: <http://www.legalweekly.com.ua/article/?uid=386>.
6. Кібенко О. Регулювання комерційного (фірмового) найменування у нових Цивільному та Господарському кодексах України [Електронний ресурс] / О. Кібенко. – Режим доступу: <http://www.yuradnik.com.ua/practice.php?action=1&id=1>.
7. Про затвердження Вимог щодо написання найменування юридичної особи або її відокремленого підрозділу [Електронний ресурс] : наказ Держ. ком. з питань регулятор. політики та підприємництва від 09.06.04. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
8. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 // Відом. Верхов. Ради України. – 2003. – № 18–22. – Ст. 144.
9. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січ. 2003 р. // Відом. Верхов. Ради України. – 2003. – № 40–44. – Ст. 356.
10. Голофаєва В. В. Фирменное наименование коммерческих организаций : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.03 / В. В. Голофаєва. – Екатеринбург, 1999. – 192 с.
11. Гражданский кодекс РФ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://base.garant.ru/10164072.htm>.
12. Про практику застосування господарськими судами законодавства про захист прав на об'єкти інтелектуальної власності [Електронний ресурс] : огляд. лист Вищ. госп. суду України від 27.06.2008. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
13. Сержанова Т. Фірмові «фірми» в Україні [Електронний ресурс] / Т. Сержанова. – Режим доступу: <http://www.intelect.org.ua/index.php>.
14. Іщук С. І. Право інтелектуальної власності на комерційне (фірмове) найменування : автореф. дис. ... канд. юрид. наук / С. І. Іщук. – К., 2000.
15. Каретник Е. С. Законодательство Украины о коммерческих наименованиях: проблемы и перспективы усовершенствования / Е. С. Каретник // Учен. зап. Таврич. нац. ун-та им. В. И. Вернадского. – 2013. – Т. 26 (65), № 1. – С. 75–83.
16. Про практику застосування господарськими судами законодавства про захист права власності на комерційне найменування [Електронний ресурс] : огляд. лист Вищ. госп. суду України від 17.04.2006. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
17. Постанова Харківського господарського апеляційного суду по справі № 18/287/12 від 09.07.2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pravoscope.com/act-postanova-18-287-12-160-160-160-160-160-mogilyevkin-yu-o-11-07-2012-ne-viznachenno-s>.

18. Хозяйственный кодекс Украины: научно-практический комментарий / под общ. ред. А. Г. Бобковой. – Харьков, 2008. – 1296 с.
19. Кравець Н. Право власності на комерційне найменування та знаки для товарів і послуг [Електронний ресурс] / Н. Кравець. – Режим доступу: <http://abc-law.com.ua>.
20. Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року // Збір. чин. міжнар. договорів України. – 1990. – № 1. – 320 с.

REFERENCES

1. *Tsyvilne pravo Ukrainy: Akadem. Kurs (Civil law Ukraine: Acad. Course)*, Pidruch., U 2-kh t., T. 1, Zah. ch., Za zah. red. Ya. M. Shevchenko, K.: In Yure, 2003, p. 520.
2. *Tsyvilnyi kodeks Ukrainy: Komentar (The Civil Code of Ukraine: Comment)*, Za red. Kharyto nova Ye. O., Kalitenko O. M., Kh.: Odissei, 2003, p. 856.
3. *Naukovo-praktychnyi komentar Tsyvilnoho kodeksu Ukrainy (Scientific and practical commentary Civil Code of Ukraine)*, U 2-kh t., Za vidpovid. red. O. V. Dzery (ker. avt. kol.), N. S. Kuznietsovoi, V. V. Lutsia, K.: Yuryнком Inter, 2005, TI, p. 832.
4. Bazylevych V. D. *Intelektualna vlasnist (Intellectual Property)*, K., Znannia, 2006, p. 431, [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: http://pidruchniki.ws/16790422/ekonomika/zasobi_individualizatsiyi_skladova_intelektualnoyi_vlasnosti.
5. O. Tverzenko. *Problemni aspekty vykorystannia komertsiinykh naimenuvan (Problematic aspects of the use of commercial names)*, [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://www.legalweekly.com.ua/article/?uid=386>.
6. O. Kibenko. *Rehuliuвання komertsiinoho (firmovoho) naimenuвання u novykh Tsyvilnomu ta Hospodarskomu kodeksakh Ukrainy (Regulation of commercial (brand) name in the new Civil and Commercial Code of Ukraine)*, [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://www.yurradnik.com.ua/practice.php?action=1&id=1>.
7. Nakaz Derzhavnogo komitetu z pytan rehuliatornoi polityky ta pidpryemnytstva vid 09.06.04, «Pro zatverdzhennia Vymoh shchodo napysannia naimenuвання yurydychnoi osoby abo yii vidokremlenoho pidrozdilu» (State Committee for Regulatory Policy and Entrepreneurship from 09.06.04 g. «About the approval of the requirements for writing the name of the legal entity or its separate subdivision») [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://zakon.rada.gov.ua>.
8. Tsyvilnyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16.01.2003 (The Civil Code of Ukraine: Law of Ukraine from 16.01.2003), *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2003, No. 18–22, p. 144.
9. Hospodarskyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16 sichnia 2003 (Commercial Code of Ukraine: Law of Ukraine from 16 January 2003, *Vidomosti Verkhovoi rady Ukrainy*, 2003, No. 40–44, p. 356.
10. Golofaeva. V. V. *Firmennoe naimenovanie kommercheskih organizatsiy (Brand Name commercial organizations)*, diss...kand. jurid. nauk, 12.00.03, Ekaterinburg, 1999, p. 192.
11. *Grazhdanskiy kodeks RF (The Civil Code of the Russian Federation)* [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://base.garant.ru/10164072.htm>.
12. *Pro praktyku zastosuvannia hospodarskymy sudamy zakonodavstva pro zakhyst prav na obiekty intelektualnoi vlasnosti, Ohliadovyi lyst Vysshchoho hospodarskoho sudu Ukrainy vid 27.06.2008 (About the practice of commercial courts legislation about the protection of intellectual property: Newsletter of the Supreme Economic Court of Ukraine of 27.06.2008)*, [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://zakon.rada.gov.ua>.
13. Serzhanova T. *Firmovi «firmy» v Ukraini (Branded «firm» in Ukraine)*, [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://www.intelect.org.ua/index.php>.
14. Ishchuk S. I. *Pravo intelektualnoi vlasnosti na komertsiine (firmove) naimenuвання (Intellectual property law on commercial (brand) name)*, avtoref. dys... kand.. yuryd. nauk., K., 2000.

15. Karetnyk E. S. Zakonodatelstvo Ukrainy o kommercheskykh naymenovaniakh: problemy u perspektyvy usovershenstvovaniya (Legislation of Ukraine on commercial name: problems and prospects for improving), *Uchenye zapysky tavrcheskoho natsyonalnoho unyversyteta ym. V. Y. Vernadskoho*, Tom 26 (65), 2013, 1, pp. 75–83.
16. *Pro praktyku zastosuvannya hospodarskymy sudamy zakonodavstva pro zakhyst prava vlasnosti na komertsiine naimenovannia*, Ohliadovi lyst Vyshchoho hospodarskoho sudu Ukrainy vid 17.04.2006 (About the practice of commercial courts legislation about the protection of ownership of trade names: newsletter of the Supreme Economic Court of Ukraine of 17.04.2006), [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://zakon.rada.gov.ua>.
17. *Postanova Kharkivskoho hospodarskoho apeliatsiinoho sudu po spravi No. 18/287/12 vid 09.07.2012* (Resolution Kharkov Economic Court of Appeal in the case of 09.07.2012 №18/287/12), [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://pravoscope.com/act-postanova-18-287-12-160-160-160-160-160-mogilyevkin-yu-o-11-07-2012-ne-viznachenno-s>.
18. *Hozyaystvennyiy kodeks Ukrainy: nauchno-prakticheskiiy kommentariy* (Commercial Code of Ukraine: scientific and practical commentary), Pod obsch. Red. A. G. Bobkovoy, Harkov, 2008, p. 1296.
19. Kravets Nataliia. *Pravo vlasnosti na komertsiine naimenovannia ta znaky dlia tovariv i posluh* (Ownership of the trade name and trademarks for goods and services), [Elektronnyi resurs], Rezhym dostupu: <http://abc-law.com.ua>.
20. Paryzka konventsiiia pro okhoronu promyslovoi vlasnosti vid 20 bereznia 1883 (Paris Convention for the Protection of Industrial Property of March 20, 1883), *Zibrannia chynnykh mizhnarodnykh dohovoriv Ukrainy*, 1990, p. 320.

Р. А. ДЕНИСОВА

ПОЛНОМОЧИЯ СУБЪЕКТОВ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ ПО ИСПОЛЬЗОВАНИЮ КОММЕРЧЕСКОГО НАИМЕНОВАНИЯ

В статье рассматриваются основные проблемы, возникающие при реализации права на коммерческое наименование. Проведен анализ содержания права на коммерческое наименование, сделаны выводы о моменте его возникновения, субъектном составе, условиях предоставления правовой охраны.

Ключевые слова: *коммерческое наименование, наименование юридического лица, права субъектов хозяйствования на коммерческое наименование.*

R. O. DENYSOVA

POWERS OF SUBJECTS OF MANAGING ON USE OF THE COMMERCIAL NAME

Problem setting. *Commercial name is one of a few undefined intellectual property objects in Ukraine today, and the issue of its legal protection has not regulated yet, because of the lack of a special law.*

Analysis of recent researches and publications. *Analysis of recent researches indicates that there are almost no contradictions between lawyers, at present time, in the question of determine the nature of commercial name, but previously much of scientists equated the concept of commercial name with the name of the legal entity. The fair numbers of researchers are devoted to analysis of differences between the name of the legal entity and commercial name. The results of such researchers prove that the mentioned concepts carry out different tasks and requirements, among them: the duty*

to have a name; requirements to subjects; registration requirement; the moment of creation of right on a name; the terms of legal protection; the possibility of using the same names by several entities; the possibility of disposition.

Target of research. *The aim of the research is to clear up the fundamental problems of the enforcement of the right to commercial name. The several tasks have been set to achieve the designated goal, among them: 1) to analyze the content of the right to the commercial name, 2) to draw conclusion about the time of its occurrence, subjects set, the terms of legal protection.*

Article's main body. *Commercial name serves two purposes: 1) to show the type of person's business activity; 2) to be able to sell this name with business. Another important function of commercial name, that is widely used abroad and hasn't been implemented in codes, is entitle other persons to use it by entering, as a rule, into franchise agreement (commercial license). However, Ukrainian legislation does not provide an opportunity to use the commercial name by the others. The right to commercial name come in effect from the date of first use and protected without necessarily applying for it or its registration and regardless of whether or not a commercial name is the part of the trade name.*

Conclusions and prospects of the development. *Enforcement of the right on commercial name by entities requires special law that should provide: 1) the concept of «commercial name»; 2) the subjects set of such right; 3) the moment of creation of right with specifying the actions (its volume) that defined its first use; 4) the nature and procedure of registration of commercial names; 5) methods and procedures of disposition of the right to commercial name; 6) grounds for termination of the right.*

Key words: *commercial name, name of legal entity, rights for subjects on the commercial name.*

Денисова Р. О. Повноваження суб'єктів господарювання щодо використання комерційного найменування [Електронний ресурс] / Р. О. Денисова // Право та інноваційне суспільство : електрон. наук. вид. – 2014. – № 2 (3). – Режим доступу: <http://apirg.org.ua/wp-content/uploads/2014/12/Denysova.pdf>.